

Hồi 31

Số Đào Hoa Khó Gỡ

Những lời của chàng trai làm Giáng Kiều dịu bớt tủi hờn. Nàng dựa mình vào ngực chàng, ngập ngừng nói:

- Nhờ huynh giải cứu, muội thoát tay gã ma đầu dâm ác. Nhưng tấm thân tuyết sạch giá trong của muội đã phô bày trước mắt huynh rồi. Nếu muội không được cùng huynh kết hợp, thì chỉ còn cái chết mà thôi.

Lục Siêu Quang lẹ miệng:

- Thôi, cho huynh can, muội đừng nghĩ đến cái chết nữa.

Mã Giáng Kiều mỉm cười:

- Vậy... ôm muội vào lòng đi.

Lục Siêu Quang không dám né tránh, nhưng khi tấm thân mềm mại của Giáng Kiều nằm gọn trong tay, chàng lại bàng hoàng xao xuyến kỳ lạ. Sợ một phút yếu lòng chột đến, và mình sẽ dẫn sâu vào hậu quả khó lường... Lục Siêu Quang vội kiểm soát:

- Ôi, huynh quên mất, phải tìm được thảo sản sóc vết thương cho muội.

Rồi chàng nhẹ đẩy nàng ra, lảng xảng đứng dậy.

Lát sau, Lục Siêu Quang đã có những lá dược thảo trong tay. Chàng bỏ miệng nhai nát, rồi xé giải lụa nơi tà áo Mã Giáng Kiều, giọng nói của chàng dịu dàng êm ái:

- Muội để huynh cột vết thương lại nhé.

Cô gái ngoan ngoãn, chẳng chút ngại ngần cởi áo cho Lục Siêu Quang đắp thuốc, cột vết thương trên khuôn ngực trắng ngần. Ngược lại chàng vô cùng hồi hộp, chàng làm thật nhanh tay. Nhưng khi cột vết thương bằng giải lụa, chàng mới phát hiện một vết bầm tím sau lưng nàng.

Lục Siêu Quang kêu lên:

- Tại sao muội có vết bầm này?

Mã Giáng Kiều cũng đưa tay sờ sau lưng, rồi đáp nhanh:

- Muội tưởng đây là việc nhỏ nên không nói cho huynh biết. Lúc huynh giết sáu tên áo xanh, thì gã công tử ma đầu xía một chỉ phong vào người muội. Lúc ấy, tay chân muội không cử động được, bởi huyết đạo vị phong bế, nhưng muội cố gắng lật nghiêng và cảm thấy tê buốt sau lưng. Nhưng sự kiện dồn dập tiếp theo làm muội quên ngọn chỉ phong ấy, vả lại... nó cũng chẳng làm muội đau nhức gì hơn.

Lục Siêu Quang lắc đầu trầm giọng:

- Muội lầm rồi. Vạn Độc Bá Giả bị huynh cản trở, nên tức giận ám hại muội bằng Độc Xà Hoại Tử. Trong chỉ phong của hắn có nọc rắn cực độc phát tác, sẽ nhúc buốt cùng cực, và vết thương biến thành hoại thư làm thịt da thối rữa, vô phương điều trị.

Mã Giáng Kiều hoảng hốt:

- Vậy phải làm sao đây huynh?

Lục Siêu Quang nói ngay:

- Chữa trị Độc Xà Hoại Tử là ngoài khả năng của huynh. Nhưng có một người... may ra điều trị được.

Đôi mắt cô gái mở to:

- Người ấy là ai?

Lục Siêu Quang trở tay về phía trước:

- Ta phải đến Đào Hoa Trang xin Đông Đảo Võ Thần Y chạy chữa vết thương quái ác này cho muội.

Mã Giáng Kiều lặp lại:

- Đông Đảo Võ Thần Y?

Chàng gật đầu:

- Vị Võ y sư này là bạn thân của gia phụ, chỉ có ông mới chữa nổi các vết thương do ám khí của bọn quái ma.

Cô gái rùng mình:

- Vậy ta phải đi mau, huynh ạ.

Lục Siêu Quang thở dài, lo lắng:

- Thật là tai hại, nhưng vì sao muội đến vùng này muội chưa trả lời cho huynh biết.

Dựa đầu vào ngực chàng. Mã Giáng Kiều thổ thê:

- Muội... Muội đi tìm huynh...

Lục Siêu Quang ngạc nhiên:

- Muội đi tìm huynh?

Mã Giáng Kiều tha thiết:

- Lần đầu ta chia tay nhau, muội biết huynh có nhiều sứ mạng phải hoàn thành, nhưng huynh chỉ có một mình đơn độc trên giang hồ. Lòng muội lúc nào cũng thương nhớ lo lắng cho huynh. Nghĩ mình yên thân bên cạnh cha già, để huynh cô đơn với muôn vàn nguy hiểm, muội xốn xang trong dạ không yên. Bởi vậy, muội đã xin phép thân phụ ra đi theo bước chân huynh. Thân phụ chiều theo thỉnh nguyện của muội, song buộc muội phải dẫn theo mười kẻ thuộc hạ, đề phòng bất trắc.

Lục Siêu Quang kêu lên:

- Huynh như cánh chim trời bạt gió, muội biết đâu mà tìm?

Cô gái mỉm cười:

- Sao lại không biết. Kể từ ngày huynh xuất hiện nơi Bãi Sinh Tử giết bọn hương chủ, đường chủ Bát Kỳ Bang, khống chế Độc Xuyên Lão Quỷ và ra nghiêm lệnh cho giang hồ các phái không được đến gần vực Ma Phong. Sau đó, huynh lại giết Tuyết Sơn Tam Lão của Bạch Ma Giáo, cái tên Hắc Diêm Vương đã vang động võ lâm, muội hỏi thăm đâu chẳng biết.

Lục Siêu Quang giật mình:

- Vậy muội đã nghe rằng huynh đang ở vùng này sao?

Mã Giáng Kiều gật đầu:

- Trên đường tìm kiếm huynh, muội và những kẻ thuộc hạ nghe được lời truyền rao của Hoa Nguyệt Hội rằng chúng đã bắt được Hắc Diêm Vương. Muội vội đến vùng này, nếu thật sự huynh bị sa cơ, muội cũng quyết liều chết đột nhập Động Ảo Tình giải cứu. Lúc đi ngang khu rừng vắng thì Bá Giả công tử mang mặt nạ giả làm người của Thanh Y Giáo toan giở trò cường bức. Muội và thuộc hạ giao đấu quyết liệt nhưng không thắng được bọn ma đầu.

Lục Siêu Quang xúc động:

- Thì ra những người áo đỏ bị giết là thuộc hạ của lệnh công tiền bối sai theo bảo vệ muội đi tìm huynh?

Cô gái thở dài:

- Đúng thế, tuy bọn họ đều thiệt mạng nhưng họ cũng đã giết được cả chục tên thuộc hạ của Bá Giả.

Nhìn Mã Giáng Kiều, chàng nghiêm giọng:

- Huynh phiêu bạt giang hồ vì sứ mạng, rất hiểm nguy, muội đừng nên theo. Lần này chữa thương xong muội phải trở về với thân phụ nhé.

Cô gái nũng nịu, lắc đầu:

- Theo bên cạnh huynh, muội còn sợ gì nữa?

Lục Siêu Quang bật cười:

- Thôi được, ta hãy tìm đến Đào Hoa Trang trước đã.

Hai người nắm tay nhau phóng đi nhanh...

- o O o -